

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/216/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111231332
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111231332.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej Q. I., J., S. X, o zaplatenie 4 289,26 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 12C/39/2012-71 z 28.2.2013 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalobcovi a žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavila a rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení uznesenia, o. i., uviedol, že zastavenie konania procesne zaviniel žalobca, pretože po vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka vzal žalobu späť, preto by v zásade mal mať i vedľajší účastník právo na náhradu účelne vynaložených trov konania podľa § 146 ods.2 prvá veta O. s. p., o jeho trovách však bolo rozhodnuté podľa § 150 ods.1 O. s. p. (jeho znenie citoval), že nález Ústavného súdu SR II.ÚS78/03 umožňuje súdu nepriznať trovy konania účastníkovi, ak disponuje právne vzdelanými zamestnancami, ktorí musia zvládať problematiku uplatnenia nárokov v občianskom súdnom konaní v právne nenáročných sporoch, v danom prípade vedľajší účastník nevystupuje na strane žalovanej podľa § 93 ods.1 O. s. p., teda ak medzi ním a žalovanou vyplýva určitý spôsob vyrovnania z hmotného práva, ale podľa § 93 ods.2 O. s. p. ako združenie na ochranu spotrebiteľa, že Združenie na ochranu spotrebiteľa je združením vzniknutým podľa zák.č.83/90 Zb. o združovaní občanov, ktoré by malo vlastnými aktivitami vyvíjať činnosť na dosiahnutie cieľa združenia, ktorý je zároveň nevyhnutnou náležitosťou stanov združenia, že pokiaľ cieľom vedľajšieho účastníka s názvom Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, je ochrana práv spotrebiteľa, je žiaduce, aby členovia ovládali základnú problematiku spotrebiteľského práva, že - podľa jeho názoru - námietka premlčania patrí medzi základné právne inštitúty ochrany práv spotrebiteľa a takúto obranu spotrebiteľa - žalovanej môžu uplatňovať i sami členovia združenia a nie je nevyhnutné nechať sa zastupovať advokátom, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, čo je zrejmé zo znenia § 93 ods.4 O. s. p., z pohľadu účelne vynaložených trov konania v tejto konkrétnej právnej veci je však potrebné konštatovať, že trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zast. 380,83 € boli vynaložené neúčelne, preto vedľajšiemu účastníkovi vo vzťahu k žalobcovi požadované trovy konania priznané neboli.

Vedľajší účastník podal včas odvolanie proti II. výroku uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva. Uviedol, že bol pripravený aktívne brániť záujmy žalovaného spotrebiteľa, keď do konania vstúpil už 19.3.2012, kde žiadal o doručenie žaloby a jej príloh, napriek tomu súd mu do dnešného dňa požadovanú žalobu s prílohami nedoručil, až 15.1.2013 bolo mu doručené podanie žalobcu označené ako späťvzatie žaloby a vyjadrenie k jeho trovám, ako aj výzva súdu, aby sa k tomuto podaniu vyjadril, že žalobca však absolútne neodôvodnil prečo vzal žalobu späť,

avšak jeho trovám venoval 2 strany, že ak by mu súd doručil žalobu a jej prílohy, podal by vo veci relevantné vyjadrenie a k späťvzatiu žaloby by s najväčšou pravdepodobnosťou došlo omnoho skôr a, že je celkom zrejmé, že žalobca žaloval nedôvodný nárok a až po tom, čo zistil, že v konaní vystupuje ako vedľajší účastník na strane žalovanej vzal svoju žalobu späť. Tvrdil, že z uvedeného je zrejmé, že už jeho samotný vstup do konania je dostatočne účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa pred uplatňovaním nedôvodných nárokov, že nemožno mať žiadne ilúzie, že by žalobca vzal žalobu späť aj keby do konania nevstúpil, že žalobca veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku, berie žaloby späť na súdoch, kde vstupuje do spotrebiteľských konaní a položil otázku, prečo by mal štát reprezentovaný súdnou mocou benevolentne tolerovať takúto nekalú prax žalobcu, že súd by nemal chrániť záujmy dodávateľa, ktorý doslova zahlcuje súdy tisíckami žalôb o premlčané pohľadávky, pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok po použití nekalých obchodných praktík a, že súd by mal rozhodnúť zákonne a žalobcu istým spôsobom „sankcionovať“ za jeho procesný neúspech v zmysle § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. Pokiaľ mu súd nepriznal náhradu trov právneho zast. pre ich neúčelnosť s poukazom na skutočnosť, že by mal byť sám spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľov bez ďalšej pomoci zo strany advokátov, poukázal na to, že rozsiahla judikatúra odvolacích súdov už však dáva na túto argumentáciu pomerne jednoznačnú odpoveď a citoval z rozsudku 3Co/49/2012 z 5.12.2012 a z uznesení 7Co/31/2012 z 30.4.2012, 20Co/185/2012-94 z 31.10.2012 a 1Co/55/2012-66 z 27.9.2012 Krajského súdu (ďalej len KS) Prešov, uznesení 15Co/169/2012 z 9.8.2012, 15Co/92/2012-69 z 10.5.2012 a 16Co/273/2012-163 z 30.8.2012 KS Banská Bystrica, uznesenia 9Co/104/2012-84 z 31.7.2012 KS Košice, uznesenia 8Co/258/2012-127 z 31.7.2012 KS Žilina a z uznesenia 6Co/235/2012-187 z 27.1.1.2012 KS Trenčín. Zdôraznil, že z uvedeného vyplýva, že aj on, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, že tento princíp ako naplnenie zásady rovnosti strán presadzuje v konštantnej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, práve preto je zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie realizovať, že aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ ex offio, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní, príp. mu dávať návrhy k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom, že jeho vstupom do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerní spotrebiteľia sa nedokážu v súdnom konaní náležite brániť a často na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov z dôvodu svojej neinformovanosti, príp. nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignujú, že ak súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR vo veci II.ÚS78/03 z 9.9.2004, myslí si, že nie je vhodné porovnávať možnosti, ktoré má Ministerstvo financií, ako ústredný orgán štátnej správy, a jeho, ako neziskové a bezmajetné Združenie, že ministerstvo napojené na štátny rozpočet disponuje štábnom vlastných právnikov v pracovnom pomere, ďalšími personálnymi a materiálnymi možnosťami, naopak on je zložený z aktívnych laikov, prevažne poškodených nekalými praktikami dodávateľov, nemá v pracovnom pomere zamestnaného žiadneho zamestnanca, prácu vykonáva len na báze dobrovoľníctva a nebyť ochotných advokátov, ktorí dlhodobo pracujú len za prísudok by nemohol vykonávať prácu vo verejnom záujme. Podotkol, že súd zjavne nepostrehol, kto v konaní chráni čistotu spoločenských vzťahov, nezištne pomáha ľuďom, často sociálne odkázaným, ktorí nemajú na právnikov, sú neinformovaní a rezignovaní a pýtal sa, čím si žalobca v konkrétnej veci zaslúžil takúto ochranu svojich práv?, veď predsa, ak je občiansky proces vedený zásadou úspechu vo veci v súvislosti s náhradou trov, prečo by žalobca nemal byť zaviazaný na trovy, ktoré zavinil, podal predsa žalobu o nedôvodný nárok, pričom sa spoliehal, že spotrebiteľ nič nenamietne, čo by sa mu istotne aj podarilo nebyť jeho vstupu do konania, že žalobcu môže odradiť od takejto činnosti jedine dôsledný postup všetkých súdov pri jeho zaväzovaní k náhrade trov v neúspešných sporoch a iba tak si uvedomí, že sa nemôže spoliehať na zhovievavosť súdov chrániacich jeho hospodárske záujmy. Citujúc znenie § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. a právnu vetu judikátu R 49/1993 poznamenal, že k tejto právnej problematike má k dispozícii už stovky aktuálnych rozhodnutí krajských súdov a len príkladmo chcel poukázať na niektoré podľa jednotlivých senátov a to na: 1 uznesenie KS Bratislava, 4 uznesenia KS Nitra, 4 uznesenia KS Trenčín, 1 uznesenie KS Žilina, 6 uznesení KS Banská Bystrica, 10 uznesení KS Košice a 18 uznesení KS Prešov a poznamenal, že ktorékoľvek z cit. rozhodnutí odvolacích súdov na výzvu súdu zašle. S poukazom na uvedené navrhol rozhodnúť, že napadnutý výrok uznesenia o jeho trovách sa mení tak, že žalobca je povinný zaplatiť mu trovy prvostupňového konania 380,98 € na účet jeho zást., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie 75,51 € [§14 ods.3 písm. b) vyhl.č.655/04 Z. z. v znení neskorších predpisov) a režijného paušálu 7,81 € (§ 16

ods.3) a 20 % DPH 16,66 €, teda celkove trovy odvolacieho konania 99,98 € (osvedčenie o registrácii pre DPH je prílohou k vyčísleniu trov prvostupňového konania).

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu si dovoľil poukázať na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.) a zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, že podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie, že podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, že tieto právne závery ustálil aj KS v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast., že ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania, že inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti, že z uvedeného je zrejmé, že zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné, že obdobný právny názor vyjadril aj KS v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí 17Co/164/2012, že - ako vyplýva z dôvodovej správy k zák.č.384/08 Z. z. - cieľom novelizácie O. s. p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov a, že má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Ďalej uviedol, že má z vlastných skúseností vedomosť, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, že z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, navyše viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania a, že rovnaký právny názor vyjadril aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012. Dovoľil si poukázať na to, že uvedenú činnosť by mal byť schopný zabezpečiť aj samotný vedľajší účastník, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka, zast. advokátom, do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast. a, že obdobný právny názor vyslovil aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012. Ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že vedľajší účastník udelil zást. generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu vedľajšieho účastníka, je tu dôvodná pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania a, že z uvedeného je zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. že vedľajší účastník v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zást. žalovaných, pričom títo o jeho vstupe do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí 13Co/36/2012. Dovoľil si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania a, že obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS 78/03 ako aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012. Pokiaľ vedľajší účastník v podanom odvolaní v súvislosti s dôvodnosťou svojich trov konania poukazuje na § 137 O. s. p., uviedol, že on však zastáva názor, že vstúpil do konania na strane žalovanej, ktorý žalovanú v konaní nezastupuje, že KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012 vyjadril právny názor, že „v tomto konaní však nevystupuje ako splnomocnený zást. žalovaného, pričom možno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka ani žalovaný nemá žiadnu vedomosť“, že obdobný právny názor vyjadril KS v Prešove aj v rozhodnutí 13Co/35/2012, z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať uvedeným ust., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zast. v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zároveň zastával názor, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa, že žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, že by sa

združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a náhradu trov konania mu nepriznal. Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O. s. p. ho potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní, ktoré vyčísliť.

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním stotožňuje, pretože dôvody napadnutého uznesenia sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo podstatná časť v ňom uvedených skutočností, nemá pre rozhodnutie v prejednávanej veci nijaký právny význam.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojím zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovaná žiadne trovy neuplatnila a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná, vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.